

MALI ZVONČEK

(Mira Voglar)



Ma.li zvon_ček se je zbu_dil, o_čke tru_dne si po_amel. Da bi



bra_tce še pre_bu_dil, kar zvo_ni_tti je za_čel.



Bim bim, bimbim, za_spane budim, pri_sla je pomlad in sonček naš zlat.Bim



bam, bim bam, vse rožce na plan, bim bam, — bim bam. —



DESET PRSTKOV
(Nataša Hrastnik)

DESET PRSTOV IMAM, NAJ VAM POKAŽEM, KAJ Z NJIMI ZNAM?

SKOČIJO LAHKO VISOKO

(dvignete roke nad glavo in pomigate s prsti)

IN SPUSTIJO SE GLOBOKO.

(greste s prsti čisto do tal)

ZRASTEJO LAHKO V DREVO

(roki postavite vzporedno pokonci in prste razširite v krošnjo)

ALI V STOLPNICO TAKO!

(s prsti nakažete stolpnico)

V MLINU MOKO MELJEJO,

(naredite mlinček)

SE S KOLESOM PELJEJO.

(oponašate kolo)

SONCE SO, KI NAM POSIJE

(nad glavo s prsti naredite sončne žarke)

IN ZVEČER POD SVET SE SKRIJE.

(skrijete prste za hrbet)

OH, KAKO SEM ŽE ZASPAN,

(zazehate in se pretegnete)

ZJUTRAJ ČAKA ME NOV DAN!

(pomigate s prsti)



GREMO NA VRT (Mira Voglar)

GREMO NA VRT GLEDAT KAJ DELATA MIŠKA IN KRT.

(s prstkom se sprehajamo od komolce proti dlani)

MIŠKA PO VRTU DROBENCLJA,

(s prsti se sprehodimo po dlani)

KRT ZEMJO RAVNA.

(pogladimo se po dlani)

MIŠKA NABIRA ROŽICE ZA KRTO,

(malce se pocukamo za vsak prst, kot da nabiramo rože)

KRT PA LUKNJICE VRTA.

(vrtamo s prstom po dlani)

ENO LUKNJICO ZA MIŠKO ZVRTA,

(vrtamo samo eno luknjico v eno dlan)

ENO LUKNJICO ZA KRTO ZVRTA.

(delamo luknjico v drugo dlan)

V ENI LUKNJI MIŠKA SPI,

(palec stisnemo v pest)

V DRUGI LUKNJI KRTEK SPI,

(še drug palec skrijemo v pest)

NINA NINA NANA.

(pesti stisnemo k sebi in ju zazibamo)



POMLADNA

(Janez Bitenc)



1. Na po____lju ro____ži____ce cve____to, na dre____vju pa
2. Iz go____zda sem pa zna____ni glas na____zna____nja, da



1. pti____čki po____jo, _____ z ne____ba nam sve____ti
2. pri____šla je v vas _____ spet do____bra mi____la



1. son____ček zlat, že pri____šla je k nam po____mlad. _____
2. ku____kav'____ca, sr____ca moj'____ga lju____bi____ca. _____



KUKAVICA

(Janez Bitenc)

Radostno

1. Ku ku, ku ku, iz gozda od
2. Ku ku, ku ku, nam ptička pre

1. me va, ku ku, ku ku, že ku kavce glas.
2. pe va, ku ku, ku ku, po mlad je že tu.



GOSENICA JE LEZLA



GOSENICA JE LEZLA, POČASI

DREVO

NA

POMIGALA NA DOLGO, POMIGALA KRATKO. (s prstki oponašamo gosenico)

PRIMIGALA JE K MENI,

V LONČEK SEM JO DAL, (nakažemo kako jo damo v lonček)

NIKAR MI NE POBEGNI, ZAŽUGAL SEM, DEJAL. (zažugamo)

KO V LONČEK SEM POGLEDAL,

JE NOTRI NI BILO, (pokažemo ni-ni)

PRED OKNOM PA JE LETAL METULJČEK PRELEPO. (posnemamo let metulja)

